

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Szczecinie
70-561 Szczecin, ul. Staromłyńska 10
WYDZIAŁ II
tel. 91 48 49 255 , fax. 91 48 49 270

Dnia **8 maja 2026 r.**
Sygn. akt **II SA/Sz 911/25**

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu



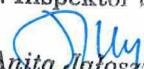
Rada Miejska w Goleniowie

**ul. Pl. Lotników 1
72-100 Goleniów**

DORĘCZENIE PRAWOMOCNEGO ORZECZENIA

W wykonaniu zarządzenia z dnia 7 maja 2026 sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przesyła w załączeniu odpis prawomocnego wyroku z dnia 5 marca 2026 r. ze stwierdzeniem daty jego prawomocności i uzasadnieniem w sprawie ze skargi Prokuratora Rejonowego w Goleniowie.

St. Inspektor Sądowy


Anita Jatożyńska

Załączniki:

1. odpis orzeczenia.

ODPIS

Sygn. akt II SA/Sz 911/25

Wyrok/Postanowienie

z dnia 5 marca 2026 r.

sygn. akt II SA/Sz 911/25
jest prawomocny(e)

od dnia 18. 04. 2026 r.

podpis st. ref. Sądowego
St. Referendarz Sądowy

Monika Bienkowska



WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Joanna Wojciechowska (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA Marzena Iwankiewicz, Sędzia WSA Krzysztof Szydłowski
Protokolant	starszy inspektor sądowy Katarzyna Skrzetuska-Gajos

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 5 marca 2026 r.
sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Goleniowie
na uchwałę Rady Miejskiej w Goleniowie
z dnia 25 czerwca 2025 r. nr XVII/141/25
w przedmiocie nadania urzędowej nazwy skwerowi położonemu w granicach działki nr
91 w obrębie nr 7 miasta Goleniów

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały.



na oryginalne właściwy/we podpis/y
za zgodność z oryginałem
ST. INSPEKTOR SĄDOWY
Joanna Białas-Gółb

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Goleniowie (dalej „organ”), działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. poz. 1465 ze zm., dalej „u.s.g.”) podjęła w dniu 25 czerwca 2025 r. uchwałę nr XVII/141/25 w sprawie nadania urzędowej nazwy skwerowi położonemu w granicach działki nr 91 w obrębie nr 7 miasta Goleniów (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2025 r. poz. 3322)

W § 1 ww. uchwały stwierdzono, że nadaje się urzędową nazwę „Skwer św. Jerzego” – skwerowi usytuowanemu w granicach działki nr 91 w obrębie nr 7 miasta Goleniów, zlokalizowanemu w Goleniowie pomiędzy ulicami Szczecińską, Marii Konopnickiej i Sportową.

Usytuowanie skweru przedstawiono na mapie poglądowej stanowiącej załącznik do uchwały (§ 2 ww. uchwały)

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Goleniów (§ 3 ww. uchwały).

Zgodnie z § 4 ww. uchwały, uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego

Prokurator Rejonowy w Goleniowie (dalej „Prokurator”) złożył skargę na ww. uchwałę i zarzucił organowi naruszenie art. 18 ust. 2 pkt 13 u.s.g., przez przekroczenie normy, wynikającej z tego przepisu, albowiem zgodnie z jego treścią do wyłącznej właściwości rady gminy (w gminach miejskich rady miasta) należy podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów, będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889, dalej „u.d.p.”), zaś nadanie nazwy skwerowi przekracza delegowane kompetencje

Prokurator wskazał, że w świetle przepisów u.d.p. skwer nie jest drogą publiczną, a zatem organ nie posiadał kompetencji do nadania nazwy przedmiotowemu skwerowi na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 u.s.g. Na poparcie swoich twierdzeń Prokurator przywołał wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 9 maja 2014 r. o sygn. akt II SA/Rz 334/14.

W odpowiedzi na skargę, organ wniósł o:

1. stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części, wskazującej na jej prawotwórczy charakter, tj. § 4 stanowiącego, że „uchwała wchodzi w życie po upływie

14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego”,

2. oddalenia skargi w pozostałym zakresie, bowiem brak jest podstaw, żeby kwestionować pozostałe postanowienia uchwały, gdyż po wyeliminowaniu § 4 stała się ona aktem wewnętrznym, do którego wystarczające jest upoważnienia zawarte w art. 18 ust. 1 u.s.g.

W ocenie organu, błąd w przywołanej podstawie prawnej uchwały należy uznać za błąd nieistotny, który należy traktować jako nieistotne naruszenia prawa, które nie przemawia za stwierdzeniem nieważności całej uchwały. Organ uważa, że mógł nadać nazwę przedmiotowemu skwerowi jako terenowi rekreacyjnemu.

Organ zgodził się z Prokuratorem, że zaskarżonej uchwale nie można nadać waloru aktu prawa miejscowego, lecz po wyeliminowaniu § 4 stanie się ona aktem wewnętrznym, do którego wydania wystarczające jest upoważnienie zawarte w art. 18 ust. 1 u.s.g.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie wskazał co następuje:

Z treści art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g. wynika, że przesłanką stwierdzenia nieważności uchwały organu samorządu gminnego jest istotna sprzeczność uchwały z prawem.

W orzecznictwie podkreśla się, że do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy naruszeń należy zaliczyć naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał bądź naruszenie prawa materialnego, a także naruszenie procedury podejmowania uchwał, przy czym naruszenia te powinny polegać na pozostawaniu uchwały w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawa. Chodzi tu bowiem o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego.

Jak wynika z zaskarżonej uchwały, organ podejmując uchwałę powołał się na art. 18 ust. 2 pkt 13 u.s.g., tj. kompetencję od podjęcia uchwały w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889), a także wznoszenia pomników.

Ponadto zaskarżonej uchwale organ nadał rangę aktu prawa miejscowego, uzależniając jej obowiązywanie od publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

W odpowiedzi na skargę organ uznał, że zaskarżona uchwała nie ma charakteru aktu prawa miejscowego, gdyż w zasadzie Rada Miejska chciała wyłącznie nadać nazwę działce gruntu, który należy do Gminy, co umożliwia jej art 18 ust 1 u.s.g

Bezspornie przedmiotowa działka nie jest drogą publiczną, tj nie jest ulicą, ani placem, ani nie jest drogą wewnętrzną w rozumieniu przepisów u d p , zatem art. 18 ust 2 pkt 13 u s g nie mógł być podstawą do jej podjęcia przez organ

Przedmiotowy teren w ewidencji gruntów i budynków został oznaczony jako BZ - teren rekreacyjno-wypoczynkowy

Zarówno organ, jak i Prokurator wskazują, że zaskarżona uchwała nie stanowi aktu prawa miejscowego.

Gminie przysługuje prawo do stanowienia takich aktów wyłącznie na podstawie upoważnienia ustawowego (art 40 ust 1 u s g)

Zatem w sytuacji gdy zaskarżona uchwała nie jest aktem prawa miejscowego nie ma podstaw do jej publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym stosownie do art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz U z 2019 r poz 1461; dalej „u.o.a.n.”).

Zaskarżona uchwała nie podlega również publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym na podstawie art 13 pkt 10 u o a n , gdyż nie jest innym aktem prawnym, którego ogłoszenia w takim dzienniku wymagają przepisy szczególne.

Zdaniem Sądu, intencją Gminy było nadanie nazwy przedmiotowemu skwerowi w drodze aktu prawa miejscowego, gdyż świadczą o tym przepisy powołane w uchwale przez organ Nie sposób przyjąć, że przepisy powołane zastały przez pomyłkę i jest to błąd nieistotny Organ ze swojej strony nie przystąpił do zmian uchwały przez jej sprostowanie w zakresie podstawy prawnej

Podkreślić należy, że organ zobowiązany jest do przestrzegania prawa Wskazanie podstawy prawnej działania organu jest kwestą zasadniczą, którą organ winien badać już na etapie przygotowania projektu danego aktu

Według Sądu, proponowany przez organ sposób usunięcia stanu niezgodnego z prawem w postaci stwierdzenia nieważności § 4 uchwały w przedmiotowej sprawie nie jest wystarczający Wskazać należy, że pomimo ewentualnego stwierdzenia nieważności ww. paragrafu zaskarżona uchwała pozostałaby nadal w dzienniku urzędowym jako opublikowany wcześniej akt prawa miejscowego zgodnie ze wskazaną w uchwale podstawą prawną

Z wyżej względów Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143).

W ocenie Sądu, nie ma jednak przeszkód, żeby organ podjął uchwałę o nadaniu nazwy skwerowi, którego właścicielem jest Gmina na podstawie art. 18 ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 1 u.s.g. Uchwała taka stanowić będzie akt wewnętrzny jednostki samorządu terytorialnego. Organ może taką uchwałę upublicznić, np. na swojej stronie internetowej, stronie BIP. Gmina może również jako właściciel przedmiotowej działki terenu ustawić odpowiednie oznaczenie w terenie.



Na oryginale właściwy/wę podpis/y
za zgodność z oryginałem
ST. INSPEKTOR SĄDOWY

Joanna Białas-Gotłęb